

Hvor er billetten?

Av Tore Mangelrød

Jeg var på prekenferd til Tysvær og satt på Haukeli-ekspressen. Det var godt å være på bussen. Ute var det snøvær og vind. Underveis skiftet vi sjåfør. Da den nye sjåføren kom inn i bussen, bekjentgjorde han en billettkontroll. Det skapte liv i bussen. Noen satt godt tilbake i stolen, noen ville kanskje sove. Nå ble det leting i vesker og lommebøker.

Ei dame som satt foran meg, fant ikke billetten! «Jeg festet meg ikke ved billetten,» sa hun, «tenkte ikke mer på den, jeg vet ikke hvor den er.» Vesken ble gjennomgått flere ganger.

«Hvordan ser billetten ut?» spurte hun en medpassasjer. Denne holdt den lille gule billetten opp så hun fikk se.

Men dama fant ikke billetten sin. Sjåføren kom til henne. Hun fortalte sannheten, han gikk bakover i bussen – han spurte ikke damen mer om billetten.

Du og jeg er i en «ekspressbuss». Livet går så fort. Vi er på vei enten til himmelen eller helvete.

Det hender jeg blir trøtt i bussen og sovner, det er så behagelige seter. Du har vel ikke sovna!

Så kommer sjåføren: «Jeg vil foreta en billettkontroll!» Vi trenger veksel i våre liv!

Ligner du denne dama! Hun hadde glemt hvordan billetten så ut. Hun var opptatt av alt annet.

Er denne nød i våre hjerter og på våre møter: Hvor er billetten? Hvordan ser billetten ut?

Denne medpassasjereren holdt sin billett høyt og tydelig opp, så alle vi rundt fikk se. Det er ditt og mitt kall; – se på ham som ble opphøyet på korset – min Herlige Frelser, Forsoner og venn!

Denne «fribillett» som kostet Jesus alt, skal du og jeg få lov å se på. Den er i Ordet: Så har Gud elsket Tore, ja deg og hele verden, at han gav sin sønn. (Joh 3.16)

Billetten gir frelsesvisshet: Den som har Sønnen, har livet. (1joh 5:12)

Bussjåføren kunne ha kastet da-

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheim-sund, tlf./fax. 56 55 26 72. E-post: drlid@online.no

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no

Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

ma ut. Den Hellige Gud kaster den ut i den evige ild som ikke har billetten.

I Egyptens land, når påskelammet var slaktet, holdt Herren dom. I de hus hvor påskelammets uskyldige, rene blod var strøket på dørstolpene, lød et underlig budskap: «Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi. Intet dødelig slag skal ramme dere...» (2M 12:13)

Det var et under når dødsengelen gikk forbi. Har du sett at det er Guds under når Herren går deg forbi?

Det var all grunn til å rette deg det dødelige slag! Slagets kraft er Guds Hellige lov med sin torden over syndefallet, over mine mange og daglige fall. Jeg ville blitt evig knust!

Nå har Gud gitt oss Ordet sitt i Jes 53:5: Det behaget Herren å knuse Jesus. Det behaget Herren å straffe min synd!

Slik er Guds ufattelige kjærlighet, det store Guds under: Han flyttet synden fra meg over på Jesus!

Gud er forsonet, – min regning er betalt!

En betalt regning gir ikke våkenetter, bekymringer og uro. Regningen er forvandlet til kvittering. Den gir fred og glede og stiller min uro!

Du skal få lov å gå til Far og spørre: «Er det i orden med blodet på min hjertes dør?» Husfar i Egypt kunne svare den førstefødte: «Ja, jeg har selv strøket det på.» Da fikk den førstefødte *tro* og *fred*.

Dette er til deg, du skal få høre Guds røst, Herren skaper troen.

Se her er den blodige fribillett fra Golgata! Den er til deg! Takk og lov for billetten! L&E

Grepet av Kristus

Av Olaf Klavenæs

Jeg vil stå opp og gå omkring i byen, på gatene og på torgene. Jeg vil lete etter ham som min sjel elsker. Jeg lette etter ham, men jeg fant ham ikke.

Vekterne, som går omkring i byen, møtte meg. Har dere sett ham som min sjel elsker?

Ikke før var jeg gått fra dem, så fant jeg ham som min sjel elsker. Jeg grep fatt i ham, og jeg slipper ham ikke før jeg har ført ham til min mors hus, til hennes kammer som har født meg.

Høys 3:2-4

Her er det bruden som taler. Vekterne kunne ikke hjelpe bruden.

Her er et stort alvor: Den som ikke selv har gått veien, kan ikke veilede andre!

Bruden måtte bort fra all menneskelig hjelp! Det sier oss at når det gjelder vår salighetssak, så må vi til Ordet, ja vi må bli alene med Gud!

I 1M 32 leser vi om patriarken Jakob da han ble alene med Gud. Det står slik: «Jakob ble så alene tilbake. Da kom det en mann og kjempet med ham helt til morgenen grydde. Da mannen så at han ikke kunne overvinne ham, rørte han ved hans hofteskål, og Jakobs hofteskål gikk av ledd mens han kjempet med ham. Og han sa: Slipp meg, for morgenen gryr! Men Jakob sa: Jeg slipper deg ikke uten at du velsigner meg. Da sa han til ham: Hva er ditt navn? Han svarte: Jakob. Han sa: Du skal ikke lenger hete Jakob, men Israel, for du har kjempet med Gud og med mennesker og vunnet.» (1M 32:24-28)

Israel betyr «den som kjemper med Gud». Jakob grep fatt i Gud og ble velsignet. Det er stort når en synders får gripe Gud i Ordet.

Apostelen Paulus sier det slik i Fil 3:12: «... fordi jeg selv er grepet av

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, mai/juni 2002:

Hvor er billetten? Av Tore Mangelrød	side 1
Grepet av Kristus. Av Olaf Klavenæs	side 3
Mat fra himmelen. Av Jon Espeland.....	side 6
Jesus har all makt i himmel og på jord! Av Dag RuneLid	side 9
Takk at jeg også fikk ditt kall! Av Tore Mangelrød	side 11
Moldova kaller!	side 13
– Be også for meg! Av Ludvig Hope (1871-1954)	side 15
Margrethe Skumnes til minne.	side 16
Arrangementer sommeren 2002	side 17
Besøk fra Peru i sommer!	side 20

Kristus Jesus.» Dette er det nye livets hemmelighet; – å gripe Kristus og bli grepet av ham!

Jakob kjempet med Gud og vant. I Matt 15 møter vi en kvinne som kjemper samme kamp. Jesus stiller seg avvisende til henne, og disiplene sier: «Vis henne bort, for hun går og roper etter oss!» (Matt 15:23) Men denne kvinnen binder Jesus i hans ord, hun sammenligner seg med en hund og viser til hundens rett når hun sier: «Men hun sa: Det er sant, Herre! Men de små hundene eter jo av smulene som faller fra bordet hos deres herrer.»

Og Jesus svarer henne: «Kvinne, din tro er stor! Det skal skje deg som du vil. Og hennes datter ble helbredet fra samme stund.» Det var det hun hadde bedt om, og det var det hun fikk! Hun vant kampen, hun utkjempet en kamp på Ordets grunn med Jesus.

Den samme kamp er beskrevet i vers 6 i den kjente salmen Jesus din søte forening å smake (sb 522):

Nådigste Jesus, nu vil jeg meg binde Ved dine løfter, din trofaste pakt: Hver den som beder og leter, skal finne! Så har de sanndrue lepper jo sagt. Jeg vil med kvinnen fra Kanaans egne Rope i lengsel og aldri bli still Før du på bønner til slutning må tegne: Amen, ja amen, deg skje som du vil!

Kvinnen fra Kanaan fikk sitt ønske oppfylt. Det skal lære oss å gå samme veien som henne; – å binde Gud

i hans ord! Han vil la seg finne der! Ja, i Ordet – Bibelens ord – er Gud å finne!

Job var en prøvet mann. Han bekjenner i Job 19:25: «Men jeg, jeg vet at min gjenløser lever.» Dette visste Job, men likevel sier han i kap 23:3 «Bare jeg visste å finne ham og kunne komme fram til hans trone!»

Vi ser at Job kjente Herren, men likevel ser vi at Herren skjulte seg for Job.

Gud skjuler seg ofte for sine barn. Det gjør han for at vi skal lære hvor avhengige vi er av ham. Men han lar seg finne, – dog bare et eneste sted: Du finner ham i hans ord!

Bibelen gir lærdom, håp, tålmodighet og trøst. Hør bare hva Bibelen selv sier i Rom 15:4: «Og alt som før er skrevet, det er skrevet til lærdom for oss, for at vi skal ha håp ved det tålmod og den trøst som Skriftene gir.»

Du, Skriften gir trøst til alle som setter sitt håp til den! Har du satt ditt håp til Jesus, skal du aldri bli skuffet. Han har aldri avvist noen som har kommet til ham i sin nød!

I Salomos høysang leser vi også hvordan og hvorhen brudgommen fører sin brud: «Kongen har ført meg inn i sine kamre.» (1:4) «Han har ført meg til vinhuset...» (2:4)

Det er mange kamre i Bibelen, ja det er 66 bøker som bruden blir ført inn i. Bibelen er det rette vinhus, ja i sannhet, der finner du vin som gleder hjertet!

«Herren, hærskares Gud, skal på dette fjell gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin – med fete, margfulle retter og med klaret, gammel vin.» (Jes 25:6)

Du, denne vin gleder hjertet! Det er noe annet enn verdens glede, ja det er sant som David sier: «Du har gitt meg glede i mitt hjerte, større enn den de andre har når de har overflod av korn og most.» (Salme 4:8)

I det siste verset av vår tekst, sier bruden at hun er født i et kammer. Det er evangeliet som er brudens mor. Ved det er hun født på ny!

I Gal 4:26 sier Skriften det slik: «Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt, og det er vår mor.»

Jesus sier noe underlig når hans mor og hans brødre søkte å få ham i tale i Matt 12:47ff: «Og en sa til ham: Se, din mor og dine brødre står utenfor og vil få deg i tale! Men han svarte den som sa det til ham: Hvem er min mor, og hvem er mine brødre? Og han rakte hånden ut mot sine disipler og sa: Se, det er min mor og mine brødre! For den som gjør min himmelske Fars vilje, han er min bror og søster og mor.»

Du, der er dype og underfulle ting i Skriften, ting som vi vanskelig kan forstå. Men en ting forstår vi; – det er et underlig og nært hjerteforhold mellom den troende og ham de tror på, mellom den kristne og Kristus!

Og så lenge vi leser vår Bibel, har

vi noe å lære. Vi blir aldri utlært. Og vi kan aldri slutte å undre oss over denne veldige kjærlighet fra vår frelser og brudgom.

Måtte ingen av oss komme bort fra den hellige undring over Bibelens budskap!

Når jeg i Skriften ser de mange under Som Gud har gjort fra første Adams tid, Og ser hvor trofast Herren alle stunder har ført sitt folk igjennom livets strid; Da bryter lov-sang i fra sjelen ut: O store Gud, o store Gud!

(sb 116, v.3)

«Gud være takk for sin usigelige gave!» (2Kor 9:15) Gaven til deg og meg er Jesus. Gaven er den Guds hemmelighet som åpenbares i Jesus.

I Kol 2:2-3 leser vi «om Guds hemmelighet, som er Kristus. I ham er alle visdommens og kunnskapens skatter skjult til stede.»

Det er denne hemmelighet som er hjertets trøst for en kristen. Det er denne hemmelighet som er en kristens hjerteskatte.

Det er denne hemmelighet som knytter de hellige sammen i alle land til alle tider. Det er Han som er brudgommen, – og vi er hans brud!

Det er for godt til å være sant, – men det er sant! Ja, det er selve sannheten om den som lever med Jesus! L&E

Mat fra himmelen

Av Jon Espeland

Når husbonden har reist seg og stengt døren, begynner dere å stå utenfor og banke på døren, og si: Herre, lukk opp for oss! Og han skal svare og si til dere: Jeg vet ikke hvor dere er fra.

Da begynner dere å si: Vi åt og drakk for dine øyne, og du lærte på våre gater.

Men han skal svare: Jeg sier dere: Jeg vet ikke hvor dere er fra. Gå bort fra meg, alle dere som gjorde urett.

Dere skal gråte og skjære tenner, når dere får se Abraham og Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike, mens dere selv er kastet utenfor.

Og de skal komme fra øst og vest og fra nord og sør og sitte til bords i Guds rike.

Luk 13:25-29

I Joh 4 leser vi at Jesus reiste gjennom Samaria med sine disipler. Da de kom til Jakobs brønn i Sykar, satte Jesus seg ned mens hans disipler gikk inn i byen for å kjøpe mat. Da de kommer tilbake med maten, ser de Jesus i samtale med den samaritanske kvinne. Da de byr ham mat å ete, sier Jesus: «Jeg har mat å ete som dere ikke vet om!» (Joh 4:32)

Dette er sterke ord til disiplene. Jesus sier rett ut at de ikke vet om

denne maten. Men disiplene tenkte fortsatt på jordisk mat og sa seg imellom: «Kan noen ha brakt mat til ham?» Jesus forklarer dem da at «min mat er å gjøre hans vilje som har sendt meg, og å fullføre hans gjerning.»

Det er et kjennetegn på mennesket at det verken har bruk for eller sans for åndelig mat. Det kan nok kjenne på åndelige lengsler, men det metter seg alltid med jordisk og verdslig mat. Derfor er det like sant om det naturlige menneske i dag, dette som Jesus sa like ut til sine disipler, at de ikke visste om denne mat.

Så kommer spørsmålet til deg og meg i dag: Vet vi om denne mat? Trenger vi denne mat? Har vi fått smaken på den himmelske mat i våre hjerter? Og er denne åndelige hunger vedvarende tilstede i våre hjerter?

Måtte Herren selv ved sin Ånd få ransake den enkelte av oss framfor disse alvorlige spørsmål!

Vi ser i teksten som innleder denne lille betraktning, at Herren taler direkte til noen mennesker og sier at de skal stå utenfor når husbonden har reist seg og stengt døren. Vi må skjelve ved dette «*dere*» som Herren sier direkte til dem

han taler med. Han sier ikke at «dere kan komme til å stå utenfor...» som om han maner dem til omvendelse. Men han sier like ut at «*dere* begynner å stå utenfor og banke på døren, og si: Herre, lukk opp for oss! Og han skal svare og si til *dere*: Jeg vet ikke hvor dere er fra.»

Så kommer svaret fra disse mennesker som Jesus taler med: «Vi åt og drakk for dine øyne, og du lærte på våre gater.» Men husbonden skal svare dem: «Jeg vet ikke hvor dere er fra. Gå bort fra meg, alle dere som gjorde urett.»

Vi må regne med at disse mennesker taler sant om sine liv, men hva var det de åt og drakk for Mesterens øyne?

Dette er det store spørsmål for ethvert menneske. Ingen ble frelst av å sitte ved samme bord som Jesus under hans jordeliv. Heller ikke ble disiplene frelst ved å spise den innkjøpte maten sammen med Jesus ved Jakobs brønn i Sykar.

Men den samaritanske kvinne ble frelst ved en ganske annen mat enn den som kunne kjøpes for penger inne i byen. Under samtalen med Jesus fikk hun bruk for et ganske annet vann enn det hun var kommet for å hente i brønnen. Ja det står endatil at denne kvinnen – som legemlig må ha vært meget tørst etter vann – lot sin vannkrukke stå og gikk inn i byen for å vitne for sine medborgere om den ånde-

lige mat og drikke hun hadde fått hos Jesus. (Joh 4:28)

Du og jeg må ved Guds Ånd få smaken på den mat som vi etter vårt naturlige menneske ikke vet om. Det er det samme som å få smaken på Jesus selv, på hans liv og død og oppstandelse for oss.

Denne sans for den himmelske mat kan ingen av oss skape i vårt eget hjerte. Den kommer ene og alene ved bruken av Guds ord! Derfor må vi fra barnsben av lese og høre Guds ord. Dersom vi ikke leser og hører Guds ord blir vi i beste fall slike som tilsynelatende eter og drikke for Jesu øyne i den synlige kirke på jorden, men som på dommenes dag blir stående på feil side av evighetens lukkede dør.

Her er et veldig alvor, især for oss som går i Guds forsamling og bærer kristennavnet. Hva er det som vekker vår appetitt? Har vi vår lyst i den åndelige mat? Kan vi i vårt indre istemme et hjertelig «*ja*» til Jesu ord om at «mitt kjød er i sannhet mat, og mitt blod er i sannhet drikke»? (Joh 6:55)

Sannheten er at alt åndelig liv i bibelsk forstand springer ut i fra og dreier seg om dette ord av Jesus om den sanne mat og den sanne drikke. Verden har forakt for denne mat og almenreligiøsiteten ser i disse Jesu ord en vakker symbolikk og på nattverden som et sam-

mensveisende fellesskap.

Men den hjelpeløse og fortapte synder – som står skjelvende for den allmektige Guds åsyn – har i Jesu kjød sin sanne mat og i Jesu blod sin sanne drikke. I denne åndelige mat har synderen sitt liv, sitt eneste håp, sitt alt. Hele hans og hennes eksistens står og faller med denne mat.

Derfor blir denne mat det viktigste i livet. Derfor kan ikke en kristen leve uten å høre om blodet som rant på Golgata, om Jesus som ofret seg selv i synderes sted, om stedfortrederen, om Lammet som ble slaktet og kjøpte oss til Gud, om ypperstepresten som gikk inn i helligdommen med sitt eget blod, om Kristus, vårt liv!

Derfor er den kristne menighet på jord først og fremst et bordfellesskap hvor vi sitter benket rundt det bord hvor Herren deler ut sitt legeme og blod. Det er også i dette budskap vi blir ett med Kristus og ett med hverandre.

Kristne kan være ulike som mennesker, ha vanskelig for å omgås hverandre sosialt og ha problemer og vanskeligheter seg i mellom. Vi skulle nok ønske at det ikke var slik, men under budskapet om Jesus Kristi død og oppstandelse for syndere, blir de likevel ett og forenet i ett legeme i Kristus.

Slik er Jesu Kristi kirke i denne verden!

Så står det så fint at «de skal komme fra øst og vest og fra nord og sør og sitte til bords i Guds rike.» (Luk 13:29)

Legg merke til hvordan Jesus ordlegger seg her! De skal komme «og sitte til bords i Guds rike».

Guds rike er et ord- og bordfellesskap! Jesus har mat å gi som verden ikke vet om.

Det er sant som det er sagt: Guds rike er ikke å gjøre, men å høre!

Så er det også sant som vi så ofte har påpekt, – at det er lite mat å få i mange kristelige forsamlinger i dag. Men la oss ikke falle i den grøft å bare kritisere den mat andre tilbereder, når vi selv har fått slik en herlig mat å servere!

Vær frimodig i din vitnetjeneste! Bruk den beleilige tid! Del ut den åndelige mat der Herren gir deg tid og anledning til det!

Vi ville så gjerne gjennom dette lille bladet få rope ut: Det finnes en mat, det finnes et liv, det finnes en kilde, det finnes en frelser, det finnes et hvilested for syndere, det finnes et håp:

–Vår kjære, umistelige Jesus! L&E

Neste nummer av
Lov og Evangelium
kommer i august.

God sommer!

Jesus har all makt i himmel og på jord!

Av Dag Rune Lid

Vi lever i en tid hvor det for det menneskelige øye kan se ut til at sannheten taper på mange fronter. En kan fristes til motløshet med tanke på hvem som har makten, dersom en ikke leser fra flere kilder enn det denne verden tilbyr.

Leser vi derimot i Bibelen så sier Jesus: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord!» (Matt 28:18) Guds makt ses i tro, men for det naturlige menneske høres løgnen ut som sannhet, fordi den korresponderer med det mennesket kjenner i sitt indre.

Derfor forføres også verden av all den løgn som formidles, ikke minst fra det som skjer Midtøsten i disse dager. Men en kristen må aldri glemme at «det finnes ingen visdom og ingen forstand og ingen planer som kan settes opp mot Herren.» (Ord 21:30)

Som kristne bekjenner vi Jesu død og oppstandelse for syndere. Men for det naturlige øye så det ut som om sannheten tapte på alle fronter da Jesus døde og ble begravet. Slik så det også ut for to disipler som Jesus møtte på vei til Emmaus 1. påskedag. De var bedrøvet og brøt ut: «Vi håpet han var den som skulle forløse Israel.» (Luk 24:14)

Fra deres ståsted så det ut som alt de stolte på gikk under. Men deres tanker samsvarte ikke med Bibelen, og Jesus måtte opplate Skriftene så de kunne se Bibelens tanker.

Hva hadde skjedd? Han som hadde makt til å helbrede syke, gjøre blinde seende, lamme gående og døde levende; – han ble hånet, tornekronet, korsfestet mellom røvere og gravlagt.

Jesu fiender så ut til å seire på alle fronter, og til slutt ble den romerske keisers segl satt på hans grav, og aldri har vel en grav blitt beskyttet slik som Jesu grav.

Jesu fiende, han som alltid prøver å hindre at sannheten skal nå hjertene, var nok også der for å få seglet på plass.

Men tenk om Jesu grav hadde ligget åpen for hvem som helst? Da ville anklagene om at hans disipler hadde tatt ham kunne leses mellom linjene. Men nå gjorde Gud det slik at hans fiender selv beseglet denne sannhet. De ble sannhetsvitner og fikk førstehånds kjennskap til det som skjedde, så de ikke skulle ha noen unnskyldning.

Hva skjedde i Guds time? «Og se, det ble et stort jordskjelv. For en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som lyn å se til, og hans klær var hvite som snø. De som holdt vakt, skalv av redsel for ham, og de ble som døde.» (Matt 28:2-4)

Soldatene var som døde står det. Slik opplevdes det å få et møte med

sannheten for den som fornekter den. Etter dette møte var ingen av disse soldatene lenger var i tvil om sannheten, og kanskje noen av disse soldatene gav sannheten rett i sitt hjerte?

Slik skal det gå alle mennesker som gjennom et kort eller langt liv fornekter og bortforklarer sannheten som møter oss i Bibelen. For «i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen og på jorden og under jorden, og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære.» (Fil 2:10-11)

Senere i samme kapittel står det at noen fra vaktstyrken kom inn til byen og meldte fra til yppersteprestene om alt som hadde skjedd. Det var ikke tvil om at yppersteprestene fikk vite sannheten, men det står så trist: «Da kom disse sammen med de eldste til rådslagning, og de gav soldatene rikelig med penger og sa: Dere skal si: Hans disipler kom om natten og stjal ham mens vi sov. Og skulle det komme landshøvdingen for øre, skal vi tale vel med ham så dere kan være trygge. De tok imot pengene og gjorde som de fikk beskjed om.» (Matt 28:12-15)

De tenkte at løgnen skulle skjule det som hadde skjedd, men de hadde selv ved keiserens segl og egen vaktstyrke blitt sannhetsvitner til det som skjedde. Så brukte Gud deres egen makt for å dokumentere og bevitne sin makt.

På mange måter er det nettopp det samme som skjer i dag både i Midt-østen, i skolene med utviklingslæren,

i samfunnet med fosterdrapene og i hver eneste menneskesjel som ikke tar imot kjærlighet til Sannheten.

Det blir løgn, på løgn – og verden tror løgnen!

Den blir som forsvar mot Gud og sannheten!

Men sannheten lar seg ikke skjule – for makten hører Herren til – og en dag, om ikke før så på dommens dag, skal den åpenbares.

Soldatene ved Jesu grav opplevde at endelig hadde deres sannhet seiret, men i ett nu ble deres sannhet slått til jorden og løgnen avslørt.

Da det så som mørkest ut for Guds folk, da snudde Gud mørke til lys, tap til vinning.

Ingen av dem som fikk erfare denne sannhet, var i tvil. Sjokket ble av en slik karakter at de var som døde.

Var det ikke akkurat det samme Saulus fra Tarsus opplevde på vei til Damaskus da Jesus åpenbarte seg for ham i et skinnende lys? (Apg 9:3)

Slik er det alltid med løgnen, – den finner rom i det naturlige menneskehjertet!

Men når sannheten blir åpenbart, da skal ingen være i tvil. Derfor gjelder det for mennesket at det i nådens tid lar den himmelske sannhet få rom i hjertet, den som møter oss i Bibelen.

For Guds folk gjelder det igjen og igjen å stanse opp for den sannhet som Jesus sier:

«Meg er gitt all makt i himmel og på jord!» (Matt 28:18)

og «alle ting er overgitt til meg av min Far.» (Luk 10:22) L&E

Takk at jeg også fikk ditt kall!

Av Tore Mangelrød

*«Takk, at jeg også fikk ditt kall,
Og skal få være med!»*

Tenk at vi har vært i Moldova, – det er helt utrolig! Torunn og Sverre Ånestad var villige til å bli med Jane og meg. Det var en sjelden prekentur!

Det er underlig å tenke på hvordan Gud førte Natalia hit til Norge, til oss i Lekmannsmisjonen og at hun lærte norsk. Nå fungerte hun fint som tolk, det var godt gjort! Budskapet om forsoningen og oppstandelsen lød på russisk til folket via Natalia.

Moldova er et fattig land. Store, store vidder med jordbruksland og tusenvis av mål med frukttrær og vindruer. Men styret i landet knekker alt initiativ hos private til å drive. Mafiaen dirigerer alt.

Fattigdommen lyste mot oss nesten alle steder. Folk i byene bodde i store blokker som så elendige ut, – dårlig kvalitet på byggvarene. På landsbygda bodde folk i rønner som det sikkert blåste og kanskje regnet inn i.

Det var underlig skjærtorsdag kveld å være på vei til det første møtet. I kjelleren på ei blokk leide

de et møtelokale. Da vi gikk inn den mørke, smale gangen, hørte vi forsamlingssang på russisk, men melodien kunne vi! En flokk på 30-40 stk. var møtt fram. De smilte og noen kom fram og håndhilste.

Natalia oversatte litt for oss, Vladimir, lederen, ønsket velkommen og åpnet møtet.

Det var rart å stå foran denne forsamlingen, – mennesker jeg aldri før hadde sett. Noen lyttet og tok i mot, andre så på alt annet.

Vi delte Jesu kamp i Getsemane; – Jesus ble forlatt av Gud for at du skal få samfunn med Gud!

Vi var rundt på de forskjellige plassene hvor vi har møter i Moldova. Vi deltok på påskefester. Oppstandelsens budskap stod sentralt. Vladimir hilste forsamlingen med: «Kristus er oppstanden!» Da runget det i forsamlingen: «Ja, han er sannelig oppstanden!»

Det var godt å se og oppleve Natalia i Moldova. Hun var på sin rette plass; – Vladimirs støtte og oppmuntring i arbeidet! Vladimir har glimt i øyet og humoristisk sans, men først og fremst er han et talerør fra Gud til folket. Han forkynte om Blodet og den hellige

Gud. Han brukte mange jordnære bilder som folket kjente seg igjen i.

Påskeaften var en travel dag. Vi reiste fra Tiraspol klokken halv seks om morgenen og kjørte ca tjue mil til Kamenca. Møtet begynte klokken ti. Vladimir ledet og vi delte litt på talen. Mange barn i sine fineste klær var møtt fram. De deltok med skriftlesing fra lidelseshistorien og sang.

Vi fikk flott festmat med mange retter etter møtet. Det var noe for enhver smak!

Klokken tre var det nytt møte i Rybnitza. Vi var trøtte da vi var «hjemme» igjen utpå kvelden!

Men en slik hard møtedag med lang reise er vanlig for Natalia og Vladimir. En søndag i måneden er de på disse plassene. De andre søndagene er de på de andre plassene. To møter om dagen med tre timer lang søndagsskole mellom møtene.

Vær med og be for dem at de må få ha blikket festet på Jesus i tjenesten, så de ikke går trøtte og blir motløse!

Be også for folket som kom på møtene, at de må bli født på ny. Mye kunne nok vært annerledes også i det ytre, med klesdrakt, sminke og annet. Men forandringen må først skje i hjertene!

Natalia sa at nå var det en åpen

dør i Moldova. Mange religiøse retninger trenger seg på. Snart kan døra være stengt!

De trenger vår støtte i bønn og offer. De har behov for en bygning til å drive arbeidet ut fra. Det kan være en mulighet å få kjøpt jord av regjeringen. Hvis Gud vil, må du og jeg være med!

Vi fikk mange varme hilsener fra Natalia og Vladimir, deres sønn Boris og folket i menigheten.

Så må vi huske kallet fra Moldova.

*Din rikssak, Jesus, være skal
min største herlighet. Takk, at jeg
også fikk ditt kall, Og skal få være
med! Uverdig er jeg, Herre kjær, Å
stå som lem i rikets hær. Men du
som gav meg vennenavn Og tok
meg ømt inn i din favn, Vil gi meg
makt Å gå hvor du har sagt.*

*Gi meg ditt ømme frelsersinn
For slektens sorg og harm! Lukk
meg i dine smerter inn Og gjør
meg sterk og varm! Lær meg å
skue med ditt blick Hvert folk som
liv og grenser fikk, Å bære ver-
dens nød og skam Med kjærlighe-
tens offerbrann Til døden tro, Tål-
modig, sterk og fro! (Sb 705)*

Hilsen Tore Mangelrød.

Moldova kaller!

Vi var så heldige å få være med Jane og Tore Mangelrød på påskemøter i Moldova. Det var en stor opplevelse!

Vi var samlet om Guds ord i påskebudskapet, først og fremst i byen Tiraspol, der Natalia og Vladimir Moser bor.

Det var gripende å høre tonene fra sangen «Salige visshet, Jesus er min» da vi var på vei inn en mørk kjellergang til første møtet. Møtesalen var et kjellerlokale som hadde vært brukt til militær undervisning. Veggene var fremdeles dekorert med militære plakater om krig. Men de var glad så lenge de fikk bruke dette lokalet.

Her var vi på fire møter, forsamlingen talte fra 30 til ca 50 personer.

I nabobyen Bender var vi på to møter. Der var vi samlet privat og forsamlingen var noe mindre.

Så kjørte vi 180 km nord i landet til byen Kamenka. Der var møtet i en privat leilighet.

Samme dag, på vei hjemover, hadde vi også møte i byen Rybnitza, 120 km fra Tiraspol. Her talte forsamlingen vel 40 stk.

Så var det ett møte i hovedstaden Chishinau. Her fikk de være i et klasserom. Den kvinnelige rektoren på skolen kom til møtene og noen av lærerne hjalp til med å

være forsangere og spille til sangene. De satt også og lyttet til det som ble talt, og fikk på den måten høre Ordet. På disse fem stedene er det nå registrert lutherske menigheter.

Vi fikk også være med på en «nybrottstur» til Karmanovo, en liten by bortimot den ukrainske grense, der en del av innbyggerne er av tysk avstamning.

Det er først og fremst tyskere Natalia og Vladimir søker kontakt med, for disse har mer luthersk bakgrunn fra gammelt av. Natalia og Vladimir stammer selv fra tyskere som invandret til områdene her for ca 200 år siden.

Det lyktes å få kontakt med et ektepar som var villige til å åpne hjemmet sitt for møter. Dette var første kontakten i dette området, og nå skal de gå i gang med møtevirksomhet her.

Tidligere var det lutherske kirker mange steder i Moldova. Men under kommunismen og verdenskrigen er mest alt ødelagt.

I dag står Vladimir Moser som den eneste lutherske forkynner i landet. Her er hundrevis av ortodokse og katolske prester. Disse og mange slags religiøse retninger fra utlandet presser på for å etablere flere og flere kirkesamfunn i landet.

Vi så flere bygg som tidligere hadde vært lutherske kirker, men nå var samfunnshus, militærforelegninger og endatil til ortodoks kirke. I hovedstaden Chishinau var den lutherske kirken revet, og på tomten var det bygget et stort regjeringsbygg.

Det var ikke betalt noen erstatning for noe av dette, kommunistene hadde bare tatt byggene. Det nyttet ikke å søke om å få dem tilbake, eller få noen erstatning, uten at det var registrert en menighet på stedet. Kanskje vil det ikke nytte da heller.

Disse flokkene rundt om i landet kunne i sannhet synge med Grundtvig: «Vi er Guds hus og kirke nu – står om enn tårnene faller.» Det var gripende å se disse lyttende flokkene som tross liten kristen kunnskap tok Ordet til seg, – både gamle og ikke minst barna som var tallrike på møtene der vi var. Ordet blir sådd, og så er det Gud som må gi liv og vekst.

Men Vladimir Moser trenger sårt til hjelp, og ville gjerne hatt medhjelpere til å så ut Guds ord. De ville også gjerne hatt et hus, et senter, slik at de kunne hatt adresse til virksomheten eller kirken sin utenom deres privatbolig. Det ville vært en styrke for dem i forholdet til myndighetene om de kunne fått til dette. I første omgang ville de kommet langt med 300 000,- norske kroner.

Ville det ikke være et kall til oss i Norge å hjelpe til med dette!

De kunne også godt tenke seg å få en norsk misjonær som kunne bo på dette senteret og være med i arbeidet med å formidle Guds ord.

Nettopp nå er den beleilige tiden. Folk kommer for å høre og forsamlingene øker. Det kunne vært etablert mange nye menigheter rundt forbi. Men Moser har ikke kapasitet til stort mer enn det de allerede har satt igang. Han driver også med kristen opplæring, dåpsopplæring og konfirmantopplæring og Natalia har søndagsskole.

Det er et stort arbeid de har gått igang med. La oss stå sammen med dem i forbønn og offer. Måtte kallet fra Moldova nå inn til oss alle!

*Hilsen Torunn og
Sverre Ånestad*

Orientering:

Lekmansmisjoen støtter i år den lutherske kirken i Moldova med ca. kr. 50 000,-. Mer har vi ikke sett oss i stand til ved siden av vårt engasjement i Peru, hvor det har vært forholdsvis store utgifter til ny kirke, radiostudio og kontorlokaler de siste årene. Støtten til Moldova vil trappes opp dersom vi får inn nok midler.

- styret -

– *Be også for meg!*

Av Ludvig Hope (1871–1954)

Gode evner, sunt vett og praktisk sans kan hjelpe en kristen lagt på vei i mange livsoppgaver. Men den som skal forkynne Guds ord, duger ikke til noen ting om han ikke får ekstra hjelp hver gang han stiger fram for å forkynne Ordet.

Kunnskap, talemåter, kristelige ord – alt er uten gagn dersom ikke Guds Ånd bærer ordene, og ånd rører ved ånd hos ham som taler.

Slutter denne livsens strøm å flyte gjennom ånd og ord, så blir alt bare «lydende malm og klingende bjelle».

En rett forkynner kan lignedes med en mor med barn. Skal han bli et bud fra Gud, må budskapet unnfanges i ham ved Ånden og bli født til verden gjennom talen hans.

Det er ikke nok å ha budskapet klart på et papir og for tanken. Det Ordet som i seg selv er ånd og liv, må også bli ånd og liv for ham som forkynner. Her er det sjelestriden står for den som vil være et sant Jesu Kristi vitne. Jeg vil her våge meg til å ta fram noe fra mitt eget liv, noe som ellers har hendt så mange ganger både før og etter den gangen jeg nå vil fortelle om.

Det var på et vennestevne i Fredrikstad. Etter at jeg hadde talt, kom jeg i samtale om et og annet med prins Bernadotte. Jeg sa da til ham: «Ja, nå er jeg glad fordi jeg er ferdig med talen min. Jeg har strevd og sukket til Gud

om at døra måtte åpne seg til det ordet jeg skulle bære fram; men døra ville ikke gå opp, og Guds Ånd syntes borte for meg.

Da sa prinsen som skulle tale etter meg: «Jag har inte sovet mycket nå två nätter av samma grund.»

«Si meg, prins,» sa jeg, «er det den gamle eller den nye Adam som fører oss inn i slik lidelse?»

«Jag tror det er den nya,» svarte prinsen.

En sann forkynner kan aldri komme forbi den lov at skal han få en åpen dør inn til Guds ord og dem han taler til, må Gud først åpne for ham. Men dette går ikke på samme vis som når en trekker opp en klokke. Det må fødes i oss gjennom sjelslidelse.

Den som går på en talerstol for å forkynne ordet om Guds rike slik han går til et annet arbeid, han misbruker den plassen han har fått, og Gud kan ikke bruke ham.

Gjennom bønn og ved å banke på den døra i Ordet som *må* opp, må forkynneren for hver gang få livsens strøm til å renne gjennom det tomme rør. *Her* er det de troende som hører på ham, kan bli til hjelp om de går inn under det ansvaret som Gud har lagt på dem, så de ber om at døra må åpne seg inn i Ordet, og inn til dem som hører.

Sitter de bare med krav og kritikk, da står forkynneren som i et isskap.

Men er det folk i forsamlingen som ber og bærer ansvaret sammen med tæleren, da går en dør opp, en dør inn til lys og nåde.

Det var sikkert dette Paulus tenkte på da han skrev: «Be også for meg, at det må gis meg ord når jeg opplater min munn, så jeg med frimodighet kan kunngjøre evangeliets hemmelighet.» (Ef 6:19.)

Be også for meg!

En skulle nesten tro at en mann som Paulus, som av Gud hadde fått denne oppgaven å forkynne evangeliet og var båret av en så uvanlig sterk åndsmakt, at han ikke hadde hatt bruk for andre kristnes hjelp i denne sak.

Men jo, han måtte ha hjelp.

Ord til å forkynne hemmeligheten i evangeliet hadde han ikke på lager, ikke i de store evnene sine, ikke i sin teologiske kunnskap, ikke i tælegavene sine, han må få dem av Gud. Døra inn til diss «ord» kunne han ikke åpne, og ordene kunne han ikke ta.

Han måtte få dem!

Og derfor ber han sine kristne venner om å be Gud om at han vil gi disse ord til ham – Paulus!

Dersom Guds folk så inn i denne striden som en sann forkynner må føre om han skal få døra opp til hemmeligheten i evangeliet og til menneskehjertene, da ville mange sikkert ønske at deres likegyldighet måtte bli omskapt til ansvar og kritikken til bønn.

Brødre, be for oss!
For meg også!

*Utdrag fra boken «I disse siste dagar».
Oversatt til bokmål.*

Margrete Skumsnes til minne

Margrete Skumsnes fekk heimlov 23. november 2001, 87 år gamal. Det var vel kanskje ingen av oss som hadde tenkt at Margrete skulle nå ein så høg alder, når ein tenkjer på dei mange og harde sjukdomsturane ho vart prøvd med, ikkje minst dei siste åra.

Margrete vart med i Lekmannsmisjonen alt frå starten i 1963. Ho hadde fått nedlagd ein trong til å vitna og dela Ordet med dei små, spreidde flokkane og foreiningane kringom landet. Denne trongen var fødd alt frå ungdomen hos Margrete. Soleis var ho tidleg med i tenesta for Ordet, først i Misjonssambandet.

Når Margrete vitja oss, var gjerne det første spørsmålet: «Kor har *de* det då?» Og ein kunne merka at det ikkje minst var det åndelege livet som då låg ho på hjarta.

Heilt til det siste fylgde Margrete levande med i misjonsarbeidet, – både ute, heime og ikkje minst på Bibelskolen på Fossnes.

Margrete såg fram til flyttedagen. Dette kom fram i mange samanhenger, og i eit brev uttrykte ho det slik: «Tenkjer på kor stort og godt det skal bli å koma heim til Jesus. Å, for eit øyeblikk og dag; sjå han som har frelst mi arme sjel frå synd og død – berga meg heim! Då skal nok tungebandet løysast til takk og lovsong. "Lammet, ja Lammet, dets vunder og sår, Æren og prisen i evighet får! Amen, halleluja, amen!"»

Fred og signing over Margrete Skumsnes sitt minne.

Ragnar Opstad

Ungdomsleir på Heia leirsted, Vestfold **fredag 28. – søndag 30. juni 2002**

Alder: Ferdig med 5. klasse og eldre. Pris kr 150,-.
Påmelding til Lars Fredrik Ellingsen, tel. 33 17 95 53, mob. 408 78 347.
Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Barneleir på Bibelskolen på Fossnes **fredag 28. – søndag 30. juni 2002**

Alder: Fra og med opp i 1. klasse – ferdig med 4. klasse. Pris kr 125,-.
Yngre barn kun i følge med foreldre. Pris for voksen ledsager kr 200,-.
Påmelding til Liv Jorunn & Martin Fjære, tel. 33 36 17 76, mob. 920 62 784.
Program og praktiske opplysninger sendes alle påmeldte.

Møter på Knatten bedehus, Årnes i Akershus **tirsdag 23. – søndag 28. juli 2002**

Møter hver dag kl. 10⁰⁰ og 20⁰⁰. Søndag avslutningsmøte kl. 11⁰⁰.
Muligheter for camping. Vi er glade for alle som kan sette av tid og være
sammen med oss en eller flere av disse dagene!
For ytterligere opplysninger: Henvendelse Håvar Fjære, tel. 33 11 08 31.

Velkommen som elev ved Bibelskolen på Fossnes!

Til høsten ønsker Bibelskolen på Fossnes velkommen til et nytt skoleår!
Det er aldri for sent å søke! Ta kontakt med skolen på tel 33 36 17 70 for
nærmere informasjon og søknadsskjema. Skolen er åpen både for årskurs
eller kortere opphold. På skolen ønsker vi formidle tillit til Guds ord og spørre
etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbe-
vegelsen og våre lutherske lærefedre.

Sommerskole 10.-14. juli 2002 (med årsmøte) **på Lundheim Folkehøgskole, Moi i Rogaland**

Ledere:

Karl B. Bø, Olaf André Klavenæs og Dag Rune Lid

Onsdag 10. juli

- kl 1900 Samling og kveldsmat
- kl 2000 Kveldsmøte v/Lars Fossdal

Torsdag 11. juli

- kl 1000 Årsmøte. Andakt v/Celso Valdiglesias
- kl 1700 Bibeltime v/Olaf Klavenæs
- kl 2000 Kveldsmøte v/Steen Zink, Danmark: «Hos kap. 1 og 2» I

Fredag 12. juli

- kl 1000 Bibeltime v/Lars Fossdal: «Mørkets makt»
- kl 1130 Bibeltime v/Lars Fossdal: «Lysets makt»
- kl 1700 Bibeltime v/Tore Mangelrød
- kl 2000 Kveldsmøte v/Ubaldo Marca, Peru (offer til misjonen)

Lørdag 13. juli

- kl 1000 Bibeltime v/Steen Zink, Danmark «Hos kap. 1 og 2» II
- kl 1130 Bibeltime v/Ubaldo Marca, Peru
- kl 1700 Bibeltime v/Olaf Klavenæs
- kl 2000 Kveldsmøte v/Tore Mangelrød
(offer til bibelskolen)

Søndag 14. juli

- kl 1030 Møte v/Steen Zink, Danmark: «Hos kap. 1 og 2» III (offer til misjonen)
- kl 1230 Middag / Avslutning på sommerskolen

Priser: Full pensjon: kr 1 120,- , 0-5 år gratis, 6-12 år kr 500,-, ungd./stud. kr 660,-.
Max fam.pris kr 3 500,- (gjelder ved full pensjon og barn 0-17 år) Tillegg for sengetøy og enkeltrom. Muligheter for telt og campingvogn (kr 50,-/100,- pr. døgn pr. enhet).

Påmelding innen 1. juli 2002 til Karl B. Bø, 4070 Randaberg. Tel 51 41 87 46 ~ mob 905 49 825. **NB:** Alle over 18 år som ønsker å benytte stemmeretten på årsmøtet, må ved innmelding gi særskilt beskjed om dette!

Unge og eldre er velkommen til samling om Guds ord!

Sommerskole på IMI-Stølen, Oppdal

Torsdag 1. - søndag 4. august 2002

Ledere:

Håvar Fjære og Ragnvald Lende

Torsdag 1. august

- kl 1900 Samling og kveldsmat
- kl 2000 Kveldsmøte v/Per Bergene Holm: «Kristus og hans brud.» I

Fredag 2. august

- kl 1000 Bibeltime v/Arvid Joramo
- kl 1130 Bibeltime v/Per Bergene Holm: «Kristus og hans brud.» II
- kl 1700 Bibeltime v/Gunnar Nilsson: «Den fortapte sønn.»
- kl 2000 Kveldsmøte v/Ubaldo Marca, Peru (offer til misjonen)

Lørdag 3. august

- kl 1000 Bibeltime v/Gunnar Nilsson: «Den hjemmeværende sønn.»
- kl 1130 Bibeltime v/Karl Notøy
- kl 1700 Misjonstime v/Ubaldo Marca, Peru
- kl 2000 Kveldsmøte v/Per Bergene Holm: «Kristus og hans brud.» III
(offer til bibelskolen)

Søndag 4. august

- kl 1030 Formiddagsmøte v/Gunnar Nilsson: «Herren er min hyrde!»
(offer til misjonen)
- kl 1230 Middag / Avslutning på sommerskolen

Priser: Full pensjon: kr 855,-
0-3 år: Gratis • 4-7år: kr 340,- • 8-12 år: kr 515,- • 13-17 år: kr 685,-
Maksimum familiepris kr 3 595,- • Tillegg for sengetøy og enkeltrom.

Påmelding innen 15. juli 2002 til Solfrid og Ragnvald Lende.

Tel 51 43 34 88, mob. 928 82 300

Guds ord er levende og virkekraftig!

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Besøk fra Peru i sommer!

Den 8. juli kl 2050 lander evangelist Ubaldo Marca og kirkepresident Celso Valdiglesias på Sola ved Stavanger, og innleder dermed sitt månedslange besøk i Norge. De blir med på hovedsommerskolen på Moi i Rogaland og på sommerskolen på IMI Stølen i Oppdal. I tillegg skal de være med på stevner og enkeltmøter. Vær med å be om at de må få en god tid mellom oss, ha god helse og få være med å bringe oss evangeliet og legge nøden for de unådde folkeslag innover oss. Be også for familiene deres i Peru.

Evangelist
Ubaldo Marca

Kirkepresident
Celso Valdiglesias

Reiserute for gjestene fra Peru:

Mandag 8. juli	Ankomst til Sola kl 2050
10.-14. juli	Hovedsommerskolen på Moi i Rogaland
Tirsdag 16. juli	Møte på Varhaug
Onsdag 17. juli	Møte på Randaberg
Torsdag 18. juli	Møte i Aksdal kirke v/Haugesund
Fredag 19. juli	Møte i Norheimsund
Søndag 21. juli	Stevne i Vestfold
Torsdag 25. juli	Møte i Bygland i Setesdal
Fredag 26. juli	Møte på Mo bedehus i Sannidal
Lørdag 27. juli	Møte på Knatten bedehus, Årnes i Akershus
Søndag 28. juli	Møte på Knatten bedehus, Årnes i Akershus
Onsdag 31. juli	Møte i Soknedal, Sør-Trøndelag
1.-4. august	Sommerskole på IMI Stølen, Oppdal
Tirsdag 6. august	Avreise fra Gardermoen kl 0700